

Mishnah Middot, chapter 5

משנה מדות פרק ה

(1) The whole of the *Azarah* [Temple Courtyard] was a hundred and seven-eight cubits long by a hundred and thirty-five broad. From the east to west it was a hundred and eighty-seven. The space to which the Israelites had access was eleven cubits. The space to which the priests had access to was eleven cubits. The altar took up thirty-two. Between the Entrance Hall and the altar was twenty-two cubits. The *Heikhal* took up a hundred cubits and there were eleven cubits behind the [outer walls of the chambers which were located behind the] *Bet HaKaporet* [i.e., the

א כל העזרה הייתה ארך מאה ושמונים ושבע על רחב מאה ושלושים וחמש. מן המזרח למערב מאה ושמונים ושבע, מקום דריסת ישראל אחת עשרה אמה, מקום דריסת הכהנים אחת עשרה אמה, המזבח שלשים ושתיים, בין האולם ולמזבח עשרים ושתיים אמה, ההיכל מאה אמה, ואחת עשרה אמה לאחורי בית הכפרת: ב מן הצפון לדרום מאה ושלושים וחמש, הכבש והמזבח ששים ושתיים. מן המזבח לטבעות שמונה אמות, מקום הטבעות עשרים וארבע, מן הטבעות לשלחנות ארבע, מן השלחנות ולננסין ארבע. מן הננסין לכתל העזרה שמונה אמות, והמזרח בין הכבש לכתל ומקום הננסין: ג שש לשכות היו בעזרה, שלש

Ark cover, the Holy of Holies].

(2) From north to south was a hundred and thirty-five cubits. [Although] the ramp [itself was thirty-two and the altar a further thirty-two thus totaling sixty-four, it was situated in such a manner that it] and the altar [combined only] took up sixty-two [cubits, since the ramp led to the top part of the altar which was recessed two cubits on top compared to the bottom] (see Tiferet Yisrael). [In the north] from the altar to the rings was eight cubits. The rings took up twenty-four cubits, from the rings to the [marble] tables was four cubits. From the tables to the dwarf pillars four and from the dwarf pillars to the wall of the *Azarah* eight cubits and the remainder [space] was [in the south] between the [bottom of the altar] ramp and the [southern] wall and the space occupied by the dwarf pillars.

(3) There were six chambers in the *Azarah*, three on the north and three on the

רבנו עובדיה מברטנורא

א כל העזרה. כל היקף העזרה, שבתוך אותו היקף נבנה הבית לצד מערבו, והחצר והמזבח במזרחו; אורך מאה ושמונים ושבע. מן המזרח למערב: על רוחב מאה ושלושים וחמש. מן הצפון לדרום: מקום דריסת רגלי ישראל. והיא הנקראת עזרת ישראל. ומקום דריסת רגלי הכהנים קרויה עזרת כהנים: המזבח שתיים ושלושים. מפורש לעיל ריש פרק ג: ההיכל מאה אמה. עובי כותל אולם, וחללו של אולם, ועובי כותל ההיכל, וחללו, ואמה טרקסין, וחלל בית קדשי הקדשים, וכותל ההיכל למערב, והתא וכותל התא, הכל מאה אמה כמפורש בפרקין דלעיל: ואחת עשרה

south. [The correct version is:] On the south were the salt chamber the *Parvah* chamber and the washers' chamber. In the salt chamber they used to keep the salt for the offerings. In the *Parvah* chamber they used to salt the skins of the animal offerings. On its roof was the *mikvah* used by the High Priest on Yom Kippur. In the washers' chamber they used to wash the entrails of the sacrificial animals and from it a winding staircase led up to the roof of the *Parvah* chamber.

(4) [The corrected version reads:] On the south were the wood chamber, the chamber of the exiles and the chamber of hewn stones. Regarding the wood chamber Rabbi Eliezer ben Yakov says: I forgot what it was used for. Aba Shaul says: The chamber of the High Priest was behind two of them and the roof covered all three. In the chamber of the exiles there was a fixed cistern [which was dug by the returning exiles] with a wheel over it, and from there water was provided to the whole *Azarah*. In the chamber of hewn stone [half of which was located in holy *Azarah* area and half outside]

רבנו עובדיה מברטנורא

אמה אחורי בית הכפורת. מכותל החיצון של היכל לצד מערב עד הכותל מערבי של עזרה היה אחת עשרה אמה של חלל עם עובי הכותל, קרוי אחורי בית הכפורת: ג' לשכת הפרוה. אדם מכסף ששמו פרוה בנה אותה לשכה על ידי מכשפות ונקראת על שמו. כך מצאתי. ורמב"ם כתב, שהיה חותר בקיר כדי לראות משם היאך היה כהן עובד העבודה ונהרג שם: ועל גגה היה בית הטבילה לכהן גדול ביום הכפורים. חמש טבילות שטובל כהן גדול ביום הכפורים כשהוא משנה מבגדי זהב לבגדי לבן ומבגדי לבן לבגדי זהב, כולם היו על גג בית הפרוה, לפי שהיתה מקודשת בקדושת העזרה. וטבילות הבאות מחמת יום הכפורים בעינן במקום קדוש כדכתיב (ויקרא טז) ורחץ את בשרו במים במקום קדוש. חוץ מטבילה ראשונה שאינה באה בשביל יום הכפורים, שאף שאר כל ימות השנה אין אדם טהור נכנס לעזרה עד שיטבול, הלכך טבילה ראשונה היתה בחול על גבי שער המים הוא שער השלישי שבדרום, ומעין של מים היה משוך שם באמה הבאה מעין עיטם, ושם היה טובל טבילה הראשונה: מסיבה. בנין אבנים מעלות מגולגלות וסובבות לעלות לגג בית הפרוה דרך המסיבה: ד' לשכת הגולה. על שם בור שזכרו שם עולי גולה: אבא שאול אומר. אותה לשכת

בצפון, ושלש בדרום. שבצפון, לשכת המלה, לשכת הפרוה, לשכת המדיחים. לשכת המלה, שם היו גותנין מלח לקרבן. לשכת הפרוה, שם היו מולחין עורות קדשים, ועל גגה היה בית הטבילה לכהן גדול ביום הכפורים. לשכת המדיחין, ששם היו מדיחין קרבי הקדשים. ומשם מסבה עולה לגג בית הפרוה: ד' שבדרום, לשכת העץ, לשכת הגולה, לשכת הגזית. לשכת העץ, אמר רבי אליעזר בן יעקב, שכחתי מה היתה משמשת, אבא שאול אומר, לשכת כהן גדול, והיא היתה אחורי שתייהן, וגג שלשמן שוה. לשכת הגולה, שם היה בור קבוע, והגלגל נתון עליו, ומשם מספיקים מים לכל העזרה. לשכת הגזית, שם היתה סנהדרין

the great *Sanhadrin* of Israel used to sit [in the outside half] and judge [among other things applicants for] the priesthood. A priest in whom was found a disqualification used to dress in black and wrap himself in black and leave while one in whom no disqualification was found used to dress in white and wrap himself in white and go and minister along with brother priests. They used to make a

feast because no blemish had been found in the seed of Aharon the priest and they used to say thus: Blessed is the Omnipresent blessed is He because no blemish has been found in the seed of Aharon. Blessed is He Who chose Aharon and his sons to stand and minister before the Lord in the holy of holies.

רבנו עובדיה מברטנורא

העץ היא היתה לשכת כהן גדול. והיא לשכת פרהדרין דתנן בריש יומא, שבעה ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהדרין: **וגג שלשתן שוה**. קירוי אחד לשלשתן: **שם היתה סנהדרין גדולה של ישראל יושבת**. בצד החול שבה. לפי שלשכת הגוית היתה חציה בקודש וחציה בחול, ובחציה של קודש לא היה אפשר לסנהדרין לשבת, שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, דכתיב (שמואל ב ז) ויבוא המלך דוד וישב לפני ה':

גדולה של ישראל יושבת ודנה את הכהנה, וכהן שנמצא בו פסול, לובש שחורים ומתעטף שחורים, ויוצא והולך לו. ושלא נמצא בו פסול, לובש לבנים ומתעטף לבנים, נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים, שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן, וכך היו אומרים, כרוך המקום כרוך הוא, שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן. וכרוך הוא, שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני ה' בבית קדשי הקדשים: